

dit
Koningskind
samen

2023

Kijk, Zie en Ontdekkzondag

Preek

Preek over 1 Kor. 1:27

Waar schaam jij je voor?

Schaam jij je wel eens? Ik heb er een gruwelijke hekel aan om me te schamen. Oei, wat heb ik nu gezegd, denk ik na een opmerking die eruit floepte. O, had ik nou maar even m'n haren netjes gedaan, denk ik als ik na een vergadering mijn gezicht en wilde haren zie in de spiegel...

Je schaamt je als je er niet bij hoort. Ik ben hier wel, maar ik hoor hier eigenlijk niet. Dat is het gevoel. En je wilt wel wegkruipen. Ik ben er niet hoor, tralalalala.

Als je een beperking hebt, kan het maar zo zijn dat je dat gevoel heel vaak hebt. Misschien kijken de mensen raar naar je. Of je hebt steeds het gevoel dat je eigenlijk niet welkom bent. Je moet steeds om hulp vragen. Iedereen kan zo naar binnen, maar jij moet eerst weer vragen of iemand je over de drempel wil helpen. Iedereen kan meedoen met de catechisatieles, maar jij niet. Iedereen heeft wel een belangrijke taak in de kerk, maar jij wordt nooit ergens voor gevraagd. Hoor ik er eigenlijk wel bij? Je wilt wel wegkruipen...

En dat gebeurt dan ook vaak. Heel veel mensen met een beperking hebben ook te maken met eenzaamheid. En heel veel beperkingen zien we niet eens bij elkaar. Ze zijn onzichtbaar.

Dat is niet alleen zo in de kerk. In de hele samenleving is het ingewikkeld. Op scholen bijvoorbeeld. Of als je hulp nodig hebt van de overheid, bijvoorbeeld van de gemeente. Steeds moet jij weer uitleggen waarom je die hulp nodig hebt. Waarom jij anders bent dan anderen. Hoor jij er eigenlijk wel bij? Zou je niet liever wegkruipen?

Misschien ken je dit allemaal van heel dichtbij en hoor je niets nieuws. Maar misschien is het ook nieuw voor je en schaam jij je bijna nooit. Je komt altijd mee en hebt genoeg zelfvertrouwen, zodat je nooit denkt: hoor ik er eigenlijk wel bij? Dat is natuurlijk heel fijn voor je, maar weet dat er heel veel mensen zijn voor wie het anders is. Ook dichterbij je dan je misschien denkt.

Schaamte in Korinthe

Paulus is een belangrijke knecht van de Here Jezus. Hij schrijft een brief aan een kerk in Griekenland. Korinthe heet de stad waar die kerk staat. En in die brief schrijft hij iets heel gek. Hij zegt: "wat in de ogen van de wereld dwaas is, heeft God uitgekozen om de sterken te beschamen." (vers 27)

Dus eigenlijk zegt hij: God heeft nu juist mensen uitgekozen die er eigenlijk niet zo bij horen. Veel mensen denken: dat zijn maar zwakke mensen. Ze stellen niets voor. Ze doen een beetje gek. Ze horen er niet zo bij, ze moeten zich maar gaan schamen.

Maar juist die mensen heeft God dus uitgekozen. En die andere mensen, die denken dat ze heel wat zijn, die zich eigenlijk nooit schamen – die moeten zich nu maar eens gaan schamen.

Dat is toch gek!? Paulus zegt hier: God keert het helemaal om.

En dat vonden de mensen in Korinthe niet fijn om te horen. Want zij waren heel erg bezig met wie er wel bij hoorde en wie er niet bij hoorde. Ze vonden het erg belangrijk om mee te tellen, er helemaal bij te horen. Ze vonden zelfs dat Paulus er eigenlijk niet helemaal bij hoorde. Hij

kon niet zo mooi praten als sommige anderen. Ze vonden hem niet zo'n goede leider. Ze gingen liever luisteren naar iemand die het allemaal wat flitsender en leuker kon vertellen. Misschien schaamde Paulus zich wel een beetje, als hij daar naar Korinthe ging om te preken.

En juist tegen deze mensen zegt Paulus dus: God keert het helemaal om!

De weg van het kruis

Waarom zegt Paulus dat eigenlijk? Hoe weet hij dat nou, dat God het helemaal omkeert?

Dat komt omdat hij diep onder de indruk is van het verhaal over de here Jezus. Hij noemt dat verhaal in vers 18 'de boodschap over het kruis'. Het is een verhaal dat veel mensen maar een dom verhaal zullen vinden. Of een verhaal over een zwakkeling. Wat is dat nu voor een leider, die gekruisigd wordt? Dat willen de mensen helemaal niet horen. De Joden willen wonderen, zegt Paulus. Ze willen spectaculaire dingen zien die God kan doen. Genezingen enzo. De Grieken willen wijsheid. Het moet wel een goed verhaal zijn. Wat willen de Nederlanders? Misschien wel allebei: wonderen en wijsheid. En misschien nog wel meer. De Nederlanders willen ook graag dat het verhaal goed werkt. Dat je er gelukkig van wordt, of rijk, of succesvol. Anders is het mijn tijd niet waard, zegt de Nederlander. Dan hoeft ik het niet te geloven.

Maar Paulus zegt: wacht even – je kunt wel een ander verhaal willen horen, een verhaal dat beter werkt, of slimmer is, of spectaculairder. Maar dit is het enige verhaal dat God vertelt! God vertelt een verhaal over het kruis.

Dus mensen in Korinthe, je kunt wel willen luisteren naar iemand die een leuker verhaal vertelt, maar dan mis je wat God zelf tegen je te zeggen heeft.

Au, die komt even aan hoor. Jullie missen wat God zelf tegen jullie wil zeggen...

Dus mensen in Nederland, je kunt het wel een dom verhaal vinden, of een slap verhaal, of een verhaal van vroeger dat nu niet meer werkt – toch is dit nog steeds het verhaal dat God vertelt.

Wil je dus iets ontdekken van dat verhaal, dan moet je niet kijken naar de slimste mensen, de mensen die de meest wonderlijke dingen kunnen doen, of naar de succesvolste mensen. Nee, kijk juist maar naar de mensen die er niet zo bij horen. Die mensen weten vaak heel goed wat 'de boodschap over het kruis' betekent, ze hebben namelijk vaak zelf een behoorlijk zwaar kruis te dragen in hun leven. We hoeven echt niet te doen alsof het makkelijk of leuk of gezellig is om een beperking te hebben, of een chronische ziekte. Het is vaak zwaar, voor jezelf en voor de mensen om je heen. Maar je hoort er wel bij, want God draait het om!

God kiest niet de weg van slimmigheid, van spectaculaire wonderen, van succes. Hij kiest de weg van het kruis.

Ga je schamen!

Misschien moeten we dus maar leren om ons wat meer te schamen. Of als ik het wat sterker zeg: ga je schamen! Ga je maar schamen als je het verwacht van slimmigheid of spektakel, of van succes en niet van die boodschap van het kruis. Wees eens eerlijk, hoe is dat voor jou? Ga je maar schamen als jij je bijna nooit schaamt. Hoe vaak praten we niet voor onze beurt en zetten we mensen buiten spel. Wij hebben ons woordje wel klaar, we gaan niet wachten op hem of haar. Wij hebben geen tijd om hem of haar mee te nemen in de Bijbelstudieavond, dat is iets voor mensen die het wél begrepen hebben. Wij hebben geen zin om in de kerkdienst rekening

te houden met mensen met autisme, want dat is allemaal veel te ingewikkeld. Bij ons alleen de beste sprekers op het podium, want ik wil wel een beetje geïnspireerd worden in dat uurtje dat ik naar de kerk kom en vrijmaak in mijn drukke agenda.

Er zijn zoveel kleine en grote manieren waarop we elkaar kunnen buitensluiten. Het gaat bijna vanzelf. Maar het is een groot kwaad, het is zonde. Want we houden dan die mensen op afstand die met ons door God zijn uitgekozen om in Hem te geloven. En nog een niveautje dieper, we houden ook hun kijk op God, alles wat we van hen kunnen leren, op afstand. Zoals de kerk van Korinthe Paulus op afstand wilde houden en daarmee wat God tot hen te zeggen had, zo kan dat ons ook gebeuren.

Wat kunnen wij leren over geloven van die mensen die er nooit zo bij horen? Een heleboel.

Als je dat doorkrijgt, ga je je misschien wel schamen. En dat is helemaal niet erg. Want dan ben je precies waar God je kan gebruiken. Dan begin je het te zien. Oh, heb ik dát allemaal over het hoofd gezien? Juist als we ons weer schamen, als we beseffen dat we tekortschieten in liefde voor elkaar en voor onze Heer, dan worden we daar "één met Christus Jezus, die dankzij God onze wijsheid is geworden. In Christus zijn wij rechtvaardig en heilig, en in Hem zijn wij verlost." (vers 30)

Amen.